

“Navrhovať si môže kto chce čo chce, nič neprejde! To je demokracia!” Uhádnete, ktorý mafiánsky vládny primitív je autor toho výroku?

- CZ24 News | 16. ledna 2022

SLOVENSKO: “Navrhovať si môže kto chce čo chce, nič neprejde! Toto je demokracia!” A pôvodcom tohoto citátu je Igor Matovič (televízne noviny Tv Markíza 14.01.2022 o 19.00). A potom ešte niečo drmolil o tom, že parlamentná matematika nepustí a že väčšina rozhoduje. Podme si teda prebrať pojem diktátor a taktiež slovné spojenie diktatúra moci. Lebo to, čo tu citujem, možno nazvať rôzne, len nie demokraciou.

Diktatúra je (nespochybniteľne, ani keď sa rôzni idioti, nedovzdelanci, plagiátori a psychopati na kolomaž rozlejú) neobmedzená vláda jedného človeka alebo skupiny ľudí (armády, jedinej politickej strany...) alebo štát, v ktorom sa takouto formou vládne.

Čelný predstaviteľ diktatúry, teda neobmedzený vládca či vládca, ktorého slovo je “zákon”, sa nazýva diktátor. Tolko roky platné nespochybniteľné poučky politológie. Takže sme si veľmi jednoducho potvrdili citátom v úvode článku, že na Slovensku momentálne vládne diktátor. Tak, vládne, to by bol príliš vznešený výraz na to, čím sa prezentuje. Dajme tomu, že na Slovensku má absolútnu moc v rukách diktátor a Národná rada Slovenskej republiky je nefunkčný orgán, lebo o dianí a zákonoch v štáte nerozhoduje parlament, ale diktátor.

Prejdime k definícii podstaty diktatúry

“Tá spočíva v uplatňovaní neobmedzenej politickej moci určitou skupinou osôb alebo priamo nejakou osobou (diktátorom). Etablovanie diktátorských režimov má svoj charakteristický priebeh. Spočiatku dochádza k uchopeniu moci nejakou politickou skupinou alebo tzv. „silnou osobnosťou“. (Píše IVO – Inštitút pre verejné otázky [na webe spolunazivanie.sk](http://na.webe.spolunazivanie.sk).) “Diktátormi sa často stávali vodcovia politických strán a hnutí, ktoré mali významnú podporu v širokých vrstvách obyvateľstva. Nastolenie diktátorských režimov neraz ide ruka v ruku so zhoršením celkovej sociálno-ekonomickej situácie, s prehĺbením nestability, s vyostrením spoločenskej krízy. Ak demokraticky zvolená moc nedokáže uspokojivo riešiť nahromadené spoločenské problémy a stráca podporu v širokých masách obyvateľstva, potom sa môže vo vládnych kruhoch objaviť tendencia hľadať východisko z prehlbujúcej sa krízy pomocou „silnej ruky“.”

Tragédia nedemokratického lídra

Potenciálny diktátor vníma, že v podmienkach bežnej civilizovanej demokracie svoju moc udržať nedokáže. V snahe získať pre obrat k diktatúre podporu širokej verejnosti sa líder obracia na ľudové masy, pričom obviňuje politických oponentov zo snahy o zneužitie demokracie vo svoj prospech na úkor celonárodných záujmov. V záujme odstránenia spoločenských problémov „silná osobnosť“ navrhuje zaviesť také opatrenia, ktoré znamenajú drastické obmedzenie demokracie a v konečnom dôsledku aj jej definitívne odstránenie. Stále netušíte, o kom píšem? V poriadku, dá sa pridať aj viac indícií.

Diktatúra má nábehový proces

IVO tiež na uvedenom webe píše: “Po prvopočiatočnom uchopení politickej moci diktátorom dochádza k čoraz väčšej mocenskej expanzii a napokon i k totálnemu ovládnutiu všetkých zložiek spoločenských štruktúr. Na rozdiel od demokracie je pre diktatúru príznačné odmietnutie princípu rozdelenia moci. Diktatúra potláča občiansku spoločnosť, všemožne obmedzuje nezávislé občianske aktivity, drasticky obmedzuje bežnú činnosť politických strán, pošliapava občianske práva a politické slobody. Diktátorský režim siaha k diskriminácii skupín obyvateľstva, zavádza tvrdé obmedzenia politickej činnosti (napríklad oživenie vedúcej úlohy strany, tvoriace jadro diktatúry), prísne reglementuje verejný, kultúrny a umelecký život. Metódy politickej kontroly v podmienkach diktatúry sa opierajú predovšetkým o násilie a zvlášť mocenských špičiek.”

Podobnosť fakt čiste náhodná

Podľa Inštitútu pre verejné otázky “v službách diktátorského režimu pôsobí celý represívny aparát, ktorého cieľom je zneškodnenie odporcov (často až ich fyzické odstránenie). Diktátor sa snaží potlačiť opozičnú politickú činnosť, pretože je presvedčený, že ohrozuje jeho dominantné postavenie. Aby si vytvoril ideové zázemie, povyšuje diktátorský režim určitú ideológiu na úroveň štátnej doktríny (komunizmus, nacizmus, fašizmus, náboženský fundamentalizmus, oľanizmus – to posledné dodáva autor článku).

Ale to ešte nie je všetko

“Diktatúra je v porovnaní s demokraciou málo tvorivá, odmieta rozmanitosť, dáva prednosť priemernosti. Diktatúra je forma vlády, pri ktorej všetka politická moc je v rukách jedinca, alebo jednej politickej strany. Rôzne manipulačné techniky používané na obyvateľstvo, hlavne propaganda (médií hlavného prúdu – pozn. HD), sú v totalitnom systéme fundamentálne na udržanie systému proti protestom a znižovanie vplyvu zástancov iných politických systémov.

Charakteristické znaky diktatúry

Diktatúra býva založená na jednej osobe. Samovládca sa dostane k moci buď demokratickými voľbami, zmanipulovanými voľbami, alebo aj bez volieb a to napríklad vojenským víťazstvom. Táto osoba je veľmi charizmatická a vystupuje ako záchranca, ktorého občania vo svojej situácii nevyhnutne potrebujú. Diktátor ponúka obyvateľom riešenia na všetky ich problémy – nezamestnanosť, biedu, infláciu...

Po čase...

Po čase, keď sa zabudne na predvolebné sľuby, však už nemá diktátor problém verejne v hlavnom spravodajstve vyhlásiť – “držte všetci huby, rozhodujem tu ja”! No a teraz mi tu, na Slovensku, ešte niekto niečo povedzte na tému Lukašenko. Alebo ktoréhokoľvek diktátora v súčasnosti na svete – podľa neho samého – vlastniaceho moc. Tie podobnosti naozaj nikto nevníma? Potom je so Slovenskom amen, zachráň sa, kto ešte môžeš! (A ešte máš ako a za čo!)